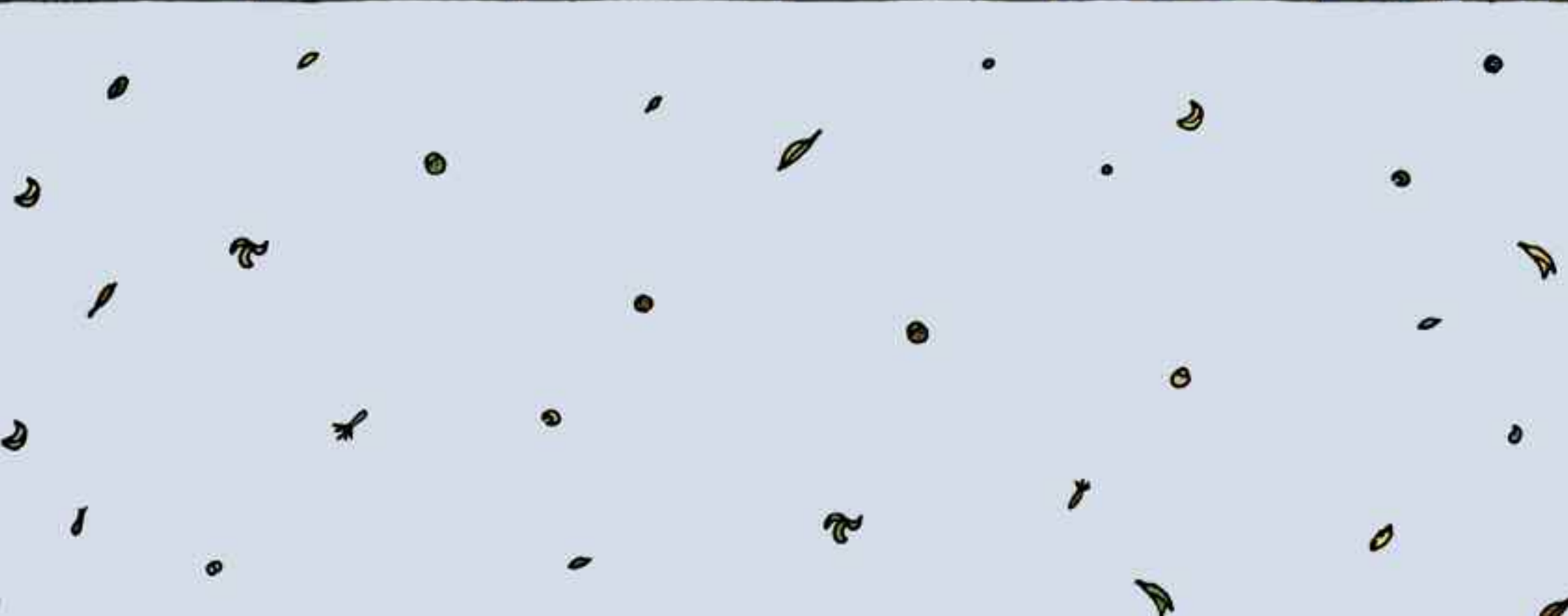

Da jeg var lille, troede jeg, at alle kom fra verdensrummet. Jeg troede, at før vi blev født, var vi bittesmå fnok som svævede omkring i atmosfæren og ventede på, at nogen skulle indfange os. Hvem der blev vores forældre, var helt tilfældigt, det kunne blive hvem som helst.

På en måde havde jeg ret. Jeg blev jo til, fordi mine forældre tilfældigvis traf hinanden. Og det, at de traf hinanden, var en tilfældighed i en så lang række af tilfældigheder, at det er vanskeligt at sige præcis, hvor og hvornår det begyndte.

Men lad mig begynde i et lille kvistværelse i København, hvor der engang for længe siden boede en digter, som hed Kasper Jørgensen. Kasper var så bange for at løbe tør for idéer, at han gik i baglås. Han fik en skriveblokering. Derfor gik han til Dr. Mørk som var specialist i den form for problemer.

Kasper gik på biblioteket for at læse om populære feriesteder i Norge. Mellem rejsebeskrivelserne fandt han en bog som hed "Skandinavisk Forvirring". Den handlede om berømte svenskere, som egentlig var norske, berømte nordmænd, som egentlig var danske osv.

Dermed faldt Kasper, helt tilfældigt over navnet Sigrid Undset – en berømt norsk forfatterinde som egentlig var dansk. Hun havde skrevet romanen “Kristin Lavransdatter” og havde fået Nobelprisen i litteratur.

